

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

ದಿವ್ಯ ಸಿ.ಪಿ

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಕುಪ್ಪಳಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದಿಂದಲೂ ಸಹ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಕುರಿತಾದ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಕವಿಗಳು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕಳೆದ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಹಲವಾರು ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹಾಯ್ದು ಬಂದು ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಘಟ್ಟಗಳಾದ ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ನವ್ಯ, ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಕಾವ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜ, ರಾಜಕಾರಣ, ನಿಸರ್ಗ, ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಮೂಲವಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯವು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ ಅಸ್ಮಿತೆಯ ಹೋರಾಟದ ಭಾಗವೂ ಆಯಿತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಲಿತ- ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಹೋರಾಟಗಳು ಹಾಗೂ ಚಳವಳಿಗಳ ಭಾಗವೇ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಗೊಂಡಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಳವಳಿ, ತಾತ್ವಿಕತೆ ಹಾಗೂ ನಿಲುವುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳ

Please cite this article as: ದಿವ್ಯ ಸಿ.ಪಿ. (2024). ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 5(6). ಪು.ಸಂ. 25-32

ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಚಲನಶೀಲವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವಂತದ್ದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ದಲಿತ, ಬಂಡಾಯ, ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕೋತ್ತರವಾದಿ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ಮುಂದುವರಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಣ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿವೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿಗಳಾದ ವಿ.ಆರ್ ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್, ವಿ.ಎಂ ಮಂಜುನಾಥ್, ಆರೀಫ್ ರಾಜಾ, ಲಕ್ಕೂರು ಆನಂದ, ಡಿ.ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಎಚ್.ಆರ್. ರಮೇಶ್, ಕೆ.ಪಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ವಿಕ್ರಮ ವಿಸಾಜಿ, ಆಲೂರು ದೊಡ್ಡನಿಂಗಪ್ಪ, ಎನ್.ಕೆ ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ನಾಗಣ್ಣ ಕಿಲಾರಿ, ಚಿದಾನಂದ ಸಾಲಿ, ವೀರಣ್ಣ ಮಡಿವಾಳ, ರಾಮಲಿಂಗಪ್ಪ ಟಿ.ಬೇಗೂರು, ಅಂಕುರ್ ಬೆಟಗೇರಿ, ಚೀಮನಹಳ್ಳಿ ರಮೇಶ್ ಬಾಬು, ಡಿ.ವಿ. ಪ್ರಹ್ಲಾದ್ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನಾಥತೆ, ಭಿದ್ರತೆ, ವಿಹ್ವಲತೆ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಸ್ಥಿತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಕೋಮುವಾದ, ಹುಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ನಗರೀಕರಣ ಮತ್ತು ನವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ನವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕವಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ದಲಿತ ಕವಿಗಳಾದ ಎನ್.ಕೆ ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ಸುಬ್ಬು ಹೊಲೆಯಾರ್, ವಡ್ಡೆಗೆರೆ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ, ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹಾ, ಹೆಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ, ರಮೇಶ್ ಅರೋಲಿ, ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ನಿರ್ಗತಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಶೋಷಣೆಯ ಇಂದಿನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ನವ ದಲಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಲಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಾಚೆಗೂ, ದಲಿತ ಲೋಕದಿಂದಾಚೆಗೂ ಕಾವ್ಯಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಕವಿಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವತೀಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಪದ, ಪುರಾಣ , ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮರುಶೋಧವಾಗಿ ಈ ತಲೆಮಾರಿನ ದಲಿತ ಕಾವ್ಯ ಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ.

ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಿತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಆರೀಫ್ ರಾಜಾ, ಪೀರ್ ಬಾಷ, ತಾಜುಮಾ, ಚಾಂದ್ ಪಾಷ್, ಹಾಜೀರ ಖಾನುಂ, ಡಿ.ಬಿ ರಜೀಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಕಟ, ಸಮಸ್ಯೆ ಹಾಗೂ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ರೂಪವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೋಮುವಾದ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭೀಕರ ದಮನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇವರ ಕಾವ್ಯ ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಚೆಗೆ ಸರಿದ ಸಮುದಾಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ವೀರಣ್ಣ ಮಡಿವಾಳ, ಸತ್ಯಮಂಗಲ ಮಹಾದೇವ, ಅವರಂತಹ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳ ಸಮುದಾಯ, ಮ್ಯಾಸಬೇಡ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ತವಕ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿರುವ ಹಿರಿಯ ಕವಯಿತ್ರಿಯರಾದ ಪ್ರತಿಭಾ ನಂದಕುಮಾರ್, ಎಂ.ಆರ್ ಕಮಲ, ಎಚ್.ಎಲ್ ಪುಷ್ಪ ಅವರು ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನಿಲುವಿನ ಕಾವ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ವರ್ತಮಾನದ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಂತರದ ತಲೆಮಾರಿನ ವಿನಯಾ ವಕ್ಕಂದ, ಜ.ನಾ. ತೇಜಶ್ರೀ, ಚೇತನಾ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಅಕ್ಷತಾ ಹುಂಚದಕಟ್ಟೆ, ಕಾವ್ಯ ಕಡಮೆ ನಾಗರಕಟ್ಟೆ, ಪಿ ಚಂದ್ರಿಕ, ಗೀತಾವಸಂತ, ಮಂಜುಳ ಹುಲಿಕುಂಚಿ ಮತ್ತು ಅನಸೂಯಾ ಕಾಂಬಲೆ ಅವರ ಕಾವ್ಯವು ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ಹಾಗೂ ಮರುರೂಪಗೊಂಡ ಸ್ತ್ರೀಸಂವೇದನೆಯ ಮೂಲಕ ಪುರಾಣ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನೋಟಕ್ರಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ನವವಸಾಹತುಶಾಹಿ, ಕೋಮುವಾದ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಮತ್ತು ನವಶೋಷಣೆಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕೂಡ ಇವರ ಕವಿತೆಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದಲಿತ ಸ್ತ್ರೀವಾದದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನಸೂಯಾ ಕಾಂಬಲೆಯವರು ಜಾತಿ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆಯಂತಹ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ ಮೂಲಕ ಸ್ತ್ರೀವಾದದ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೊಸ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿವಿಧ ಡಿಜಿಟಲ್ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಿಪ್ರಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಫೇಸ್ ಬುಕ್, ವ್ಯಾಟ್ಸಪ್, ಟ್ವಿಟರ್ ಹಾಗೂ ಬ್ಲಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಹೊಸ ಪ್ರಕಟಣಾ ವೇದಿಕೆಗಳು, ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು, ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಓದುಗ ಬಳಗ, ತಕ್ಷಣದ ಸ್ಪಂದನ ಮತ್ತು ಚುರುಕು ಸಂವಾದಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ: ಅಷ್ಟೆಲ್ಲದೆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಕಿರುವ ಓದುಗ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಇನ್ನಿತರ ಬಗೆಯ ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ತೀವ್ರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿವೆಯೇ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಸಾಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಕವಿ, ಕವಯಿತ್ರಿಯರ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ನೋಟಕ್ರಮಗಳಾದ ಮಾರ್ಕ್ಸವಾದ ಸಮಾಜವಾದ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ಲೋಹಿಯಾವಾದ, ಸ್ತ್ರೀವಾದ, ಜಾತ್ಯತೀತವಾದ, ಸಮಾನತಾ ಚಿಂತನೆ, ಸಬಾಲ್ಪನ್, ಹಾಗೂ ಅನಂತರದ ಆಧುನಿಕೋತ್ತರವಾದ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವು ಹೊಸ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಹೊಸ ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ದಲಿತ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರ ಸಮಾನ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ ಈ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ವಸ್ತುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಜಾತಿಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದು ಇತರೆ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಾದರಿಯ ಮುಖೇನ ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದು ಜಾತಿಯ ಸಂಕಟಗಳ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನೆಕೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಈ ಬಗೆಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಕವಿ ವಿ.ಆರ್ ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್ ತಮ್ಮ ಆರಂಭದ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಬೋದಿಲೇಯರ್ ನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಹೊಸ ಜಾಡನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ನಂತರದ ಅವರ 'ಅಶ್ವೀಲ ಕನ್ನಡಿ' ಸಂಕಲನವು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನೊಬ್ಬನ ನೋವಿನ ದಾಖಲಾತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ದಲಿತ ಕವಿಗಳ ಕ್ರಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮೊದಲನೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ತಲೆಮಾರಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕವಿಯ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯ ಅನುಭವ ಜನ್ಯದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟು ಪಡೆದಿವೆ ಎನ್ನುವಂತದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿವೆ.

ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೆ.ಬಿ. ಸಿದ್ದಯ್ಯದಿಂದ ತಳಪುರಾಣವನ್ನು ಕಾವ್ಯವಾಗಿಸುವ ಪರಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದು ಸೋತಿತು. ಆದರೆ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹ ಮತ್ತು ಎಚ್.ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಇಬ್ಬರು ಕವಿಗಳ ಸಮುದಾಯ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾರವ್ವನ ಕಥನವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದರೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಅವರ 'ಜಾಲಿಮರದ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ' ಖಂಡಕಾವ್ಯ ಮನುಕುಲದ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ವರ್ತಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳವರೆಗಿನ ಭೂಮಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹ ಅವರ 'ಜಲಜಂಬೂಕನೈ' ಖಂಡಕಾವ್ಯವು ಮಾರವ್ವನ ಕಥನವನ್ನು ಮುರಿದು ಕಟ್ಟುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದ ತಲ್ಲಣಗಳೆ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬದುಕಿಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಬದುಕು- ಬರಹ ಎರಡೂ ಕಾಲಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂದರ್ಭದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಂದರ್ಭದ ಅವಸರದ ವಾತಾವರಣ, ವರ್ತಮಾನದ ಗೊಂದಲ,ಹಿಂಸೆಯ ಮರುರೂಪಗಳು, ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಹಸಿವು, ವಲಸೆಯ ಅನುಭವದ ಸಾಂಧರ್ಭಿಕ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೆಲವೊಂದು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. "ನನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಥವಾ ನನ್ನ ತಲೆಮಾರಿನ ಗೆಳೆಯರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಿಂಜಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ದರ್ಶನಗಳು ಜೀಕುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಮಾದರಿಗಳು ಲಯಗಳು, ಅವರು ಕಂಡ ಕಾಣಿಕೆಗಳು, ನಾನೇನನ್ನು ಕಂಡೆ ಎಂಬ ಗೊಂದಲ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಿ, ನಾವು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ, ನಕಲನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೋ ಎನ್ನುವ ಆತಂಕಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ

ನಾನ್ಯಾರೂ, ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಯಾವುದು, ನನ್ನ ತನ ಯಾವುದು, ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು ಅನ್ನುವುದು ಗೊಂದಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಕೂತಾಗ ಅನೇಕ ಸಲ ಕಾಡುವುದುಂಟು¹ ಎಂಬ ಎನ್.ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಮಾತು ಹೊಸಕಾವ್ಯದ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ನಿತ್ಯವು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಜಗತ್ತು ಕಂಡಿಲ್ಲದ ಹೊಸ ಪರಿಭಾಷೆಯೊಂದು ಮಾತನಾಡಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಶಕಗಳೇ ಕಳೆದರೂ ಇನ್ನೂ ಅಕ್ಷರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಕಟ್ಟುವ ನುಡಿಗಟ್ಟು, ಆಡುನುಡಿ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಚಯವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ದೇಶಿ ಸೊಗಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಬದುಕನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರು ನಗರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹೋಗಲಾರದೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭವು ಹೊಸ ಹುಡುಕಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ತನ್ನದಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಎನ್ನುವಂತಹ ಆತಂಕವು ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ತಿರುವುಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದೋ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂಡೆಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರಣ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯಲೋಕವು ಕ್ಷಿಪ್ರಗತಿಯ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಳಮೂಲದ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು, ದೃಢತೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಆಚೆನಿಂತು ಲೋಕವನ್ನು ಹಾಗೂ ಬದುಕನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಯಮಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ವಿವಿಧ ಸ್ಥರದ ಜನರ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮೇಳೈಸಿ ಹೊಸಕಾವ್ಯ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾವ್ಯದ ನಡೆಗಳ ಬಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಒಡಲಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಹೊಳಪುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯವು ಹಿಂದಿನ ಜಡ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮೀರಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕಿನ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುರಿದು ಕಟ್ಟುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ದುರಿತ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲಾ ನೋವುಂಡವರ ಪರವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯ ಇಷ್ಟೇಲ್ಲಾ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕಾವ್ಯದೊಳಗೆ ಪಡಿಮೂಡಿದೆ. ಕಾಲದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿ, ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪದದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಇದೊಂದು ಅಸಮರ್ಥ, ನಿರರ್ಥಕ, ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಹೊಸತನವಿಲ್ಲದ

¹ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ಎನ್.ಕೆ. (೨೦೧೦). ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಲವುಗಳು, ಪು.90

ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯಾಗಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಲಿ, ತಾತ್ವಿಕತೆಯಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯದ ಚಲನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿ, ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರ್ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಕಾಲದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು 'ಮುಕ್ತ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾವ್ಯ' ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದು.

ಈ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ದಲಿತ, ಹಿಂದುಳಿದ, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ, ಮಹಿಳಾ ಕವಯಿತ್ರಿಯರು ಹಿಡಿದ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ವರ್ಗಗಳ ಕವಿ, ಕವಯಿತ್ರಿಯರಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೇರುಗಳಿಂದ ಹರಿದ ಹೊಸ ವಸ್ತು, ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳು ಮಂಡನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿತವಾಗುವ ಈ ಶತಮಾನದ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ನವಸ್ವರೂಪಗಳು, ಶೋಷಣೆಯ ನವ ಆಯಾಮಗಳು, ಜಾಗತೀಕರಣ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ತಲ್ಲಣಗಳು, ಸಂಬಂಧಗಳ ಹೊಸ ರೂಪಗಳು, ಗ್ರಾಮ-ನಗರಗಳ ಮುಖಮುಖಿ, ಮತೀಯವಾದ, ಮೂಲಭೂತವಾದ ಇವೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾಲದ ಹೊಸ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನಸಮುದಾಯದ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಮನಸ್ಥಿತಿಗಳು, ಹೊಸ ಕಾಲದ ವಿಹ್ವಲತೆ, ಭಿದ್ರತೆ ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಮುಖ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ನವ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ನೆಲೆಗಳು, ನಗರ ಬದುಕಿನ ಸವಾಲುಗಳು, ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆಯ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು ಕೂಡ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ನವವಸಾಹತುಸಾಹಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರವೇಶದಿಂದಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು, ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಡು ಸೊಬಗಿನ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಾವ್ಯವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜವನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಾವ್ಯವು ಗಮನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ವರ್ತಮಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಮೂಲಕ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಗೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅಸಮಾನತೆಯ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ, ವರ್ಗ, ವರ್ಣ, ಜಾತಿ ರಾಜಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಮ, ತಾಯ್ನಡಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಆದರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಮಂಡಿಸುವ ಹುಸಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಹುಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಭರವಸೆಯ ಕವಿ ವಿ.ಆರ್.ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್ ಈ ರೀತಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತ ಗೆಲ್ಲಿಸು, ಭಾರತ ಗೆಲ್ಲಿಸು
 ಇಂಡಿಯಾ ಸೋಲಿಸು!
 ಏನು ದೇಶಭಕ್ತ, ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೆ?
 ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು,
 ಭಾರತವೇ ಬೇರೆ, ಇಂಡಿಯಾವೇ ಬೇರೆ
 ಹೇಯ್! ನಿಲ್ಲು ದೇಶಭಕ್ತನೆ
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ?
 ನಿನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು
 'ಹಿಡಿ, ಕೊಚ್ಚು, ಕೊಲ್ಲು'
 ರಕ್ತ ವಾಸನೆ ಪಸರಿಸಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
 ಅವರ ಹೃದಯವ ಬಗೆ
 ಅಪದಮನಿ, ಅಭಿದಮನಿಗಳ ದಮನ ಮಾಡು
 ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಗಲಿ
 ರಕ್ತಾಭಿಷೇಕ!

(ಭಾರತ ಗೆಲ್ಲಿಸಬೇಕಂತೆ)

ನಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ನಿಜದಲ್ಲಿ ದೇಶವು ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಮುವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣ ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ವರ್ತಮಾನದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯು ಏಕರೂಪೀಕರಣದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಗಳು ಒಂದೇ ಮಾದರಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಒಂದೇ ಧರ್ಮ, ಒಂದೇ ಭಾಷೆ, ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶವೆಂಬ ಹುಸಿ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಸದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಗಡಿ, ಭಾಷೆ, ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ವಲಸೆ ಮುಂತಾದ ವರ್ತಮಾನದ ತಲ್ಲಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಬೆರೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೋಮುವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಏಕರೂಪೀಕರಣಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಭಿನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನತನದ ಹೆಮ್ಮೆ ಸ್ವಾರ್ಥದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ತನಗಾದ ನಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಮೂಲಕ ವರ್ತಮಾನದ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಈತ ಮರೆತು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಚೋದಿಸುವುದಿದೆ.

ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಚೀನತೆ, ಶಕ್ತಿಯುತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪುರಾಣ ಕಥನಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭೌಗೋಳಿಕ ಎಲ್ಲೆಗಳು, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಥನಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿಯೇ

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಆನಂದ್ ಈ ಕೆಂಚನೂರ ಅವರ ಕವಿತೆ ಗುರುತಿಸಿದೆ:

ಎತ್ತ ಹೋದಳಾ ತಾಯಿ

ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಲ್ಲೋ ಮರೆಯಾಗಿ

ಸಹಸ್ರ ವಿಸ್ತಾರದ ಈ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ

ತಿಮ್ಮಕ್ಕನುಸರಿದ ತ್ಯಾವವಿದೆ

ಗರಿಕೆ ಬದುಕಿನ ಚೈತನ್ಯವಿದೆ

ನನ್ನ ಕರ್ನಾಟಕವ ನಾನೇ ಅರಸಬೇಕು ಬುದ್ಧಾಗಿ! (ಮಿಲೇನಿಯಂ ಮುಂದಿಯ ಕನ್ನಡ ದೇಶದೋಳ್)

ಆನಂದ್ ಕೆಂಚನೂರು ಅವರ ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶ 'ಸಹಸ್ರ ವಿಸ್ತಾರದ...ಕಲ್ಲುಬಂಡೆ'ಯಂತಹ ಬಲಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ನೆಲೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶ, ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡುನುಡಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಬರವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸಂಶೋಧನೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಮರ್ಶೆ, ಮರುವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಮರುನಿರೂಪಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಹನುಮಂತಯ್ಯ, ಎನ್.ಕೆ. (೨೦೦೯). ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಲವುಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂ.ಡಾ.ಎಂ.ಟಿ.ರತಿ, ತಂಪು, ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ
- ನಾಗರಾಜ್, ಡಿ.ಆರ್. (೧೯೯೫). ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಥನ. ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಪೀರ್‌ಬಾಷ. (೨೦೦೯). ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಗಣ ಒಳಗಾದ ಬಗೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂ.ಡಾ.ಎಂ.ಟಿ.ರತಿ, ತಂಪು, ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ
- ಸುರೇಶ ನಾಗಲಮಡಿಕೆ. (2018)ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಹಗ್ಗ,